COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 2.10.2020
COM(2020) 629 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (Regulamentul UE privind lemnul)

Raport bienal pentru perioada martie 2017 – februarie 2019

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (Regulamentul UE privind lemnul)

Raport bienal pentru perioada martie 2017 – februarie 2019

1. Introducere

Uniunea Europeană (UE) a adoptat Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 octombrie 2010 de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn[1] (denumit în continuare „EUTR") în cadrul punerii în aplicare a Planului de acțiune al UE referitor la asigurarea respectării legislației, la guvernare și la schimburile comerciale în domeniul forestier (FLEGT)[2].

Comerțul cu lemn joacă un rol semnificativ în UE. Potrivit Eurostat, în perioada 2008-2018, au fost introduse pe piața internă 2,3 miliarde de tone de lemn și de produse din lemn[3] (în valoare de peste 1,3 mii de miliarde EUR); o cantitate de 25 % din lemnul respectiv a fost importată din afara UE, iar o parte din celelalte schimburi comerciale intra-UE poate avea drept obiect lemnul sau produsele din lemn importate inițial în UE. Valoarea adăugată brută a industriei lemnului din UE s-a ridicat la 129 de miliarde EUR, în acest sector fiind angajate 3,1 milioane de persoane în 2018 (reprezentând 7,1 % și, respectiv, 10,5 % din totalul industriei prelucrătoare), exceptând Regatul Unit[4].

EUTR se aplică în UE din martie 2013. Ca măsură comercială, acesta are relevanță pentru Spațiul Economic European (SEE) și, prin urmare, este aplicabil în Islanda, Liechtenstein și Norvegia.

EUTR stabilește trei obligații-cheie:

1. Interzice furnizarea pentru prima dată pe piața internă în cadrul activității comerciale („introducere pe piață") a lemnului recoltat în mod ilegal (și anume, lemn recoltat cu încălcarea legislației aplicabile în țara de recoltare) sau a produselor din lemn derivate din acesta („interdicție");

[1] JO L 295, 12.11.2010, p. 23-24, versiunea consolidată: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:02010R0995-20200101.

[2] Comunicare a Comisiei către Consiliu și Parlamentul European – Asigurarea respectării legislației, guvernarea și schimburile comerciale în domeniul forestier (FLEGT) – Propunere pentru un plan de acțiune al UE, COM/2003/0251 final.

[3] Lemn și produse din lemn, în conformitate cu clasificarea din Nomenclatura combinată prevăzută în anexa I la Regulamentul (CEE) nr. 2658/87 al Consiliului, care intră sub incidența EUTR.

[4] Eurostat 2020, Produse din lemn și comerțul cu acestea în cadrul activității (NACE Rev. 2) industria de prelucrare (a lemnului) [fabricarea lemnului și a produselor din lemn, (16) + fabricarea celulozei, hârtiei și produselor din hârtie (17) + tipărire și activități de servicii conexe tipăririi (18.1) + producția de mobilier (31)] (acestea cuprind estimări), http://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Wood_products_-_production_and_trade.

2. Prevede obligația operatorilor care introduc lemn și produse din lemn pe piața internă să instituie un sistem „due diligence” și, pe această bază, să desfășoare un proces de diligență.Operatorii trebuie să efectueze un exercițiu de gestionare a riscurilor prin care să se asigure că numai lemnul recoltat în mod legal (și anume, lemn recoltat în conformitate cu legislația aplicabilă în țara de recoltare) sau produsele din lemn derivate din acesta sunt introduse pe piața internă sau lemnul și produsele din lemn pentru care riscul de recoltare ilegală este, cel mult, neglijabil și să îl documenteze[5] („obligații de «due diligence»”);

3. Acesta prevede obligația comercianților cu lemn și produse din lemn introduse deja pe piața UE să țină evidențe privind furnizorii și clienții lor („obligație de trasabilitate”).

Până la perioada de raportare actuală, cuprinsă între martie 2017 și februarie 2019, articolul 20 alineatul (2) din EUTR prevede obligația Comisiei de a elabora din doi în doi ani un raport pe baza informațiilor prezentate de statele membre în rapoartele lor bianuale și de a-l transmite Parlamentului European și Consiliului[6]. Prezentul raport oferă o analiză a rapoartelor privind punerea în aplicare a EUTR, prezentate de toate cele 28 de țări, care erau state membre ale UE în perioada de raportare, și Norvegia[7]. Raportul prezintă informații detaliate cu privire la modul în care EUTR este pus în aplicare la nivelul UE și în SEE (denumită în continuare „piața internă”) și formulează concluzii. În plus, prezentul raport ia în considerare progresele înregistrate în ceea ce privește acordurile de parteneriat voluntar FLEGT, acordurile comerciale obligatorii din punct de vedere juridic între UE și țările producătoare de lemn din afara UE, precum și contribuția acestora la reducerea la minimum a prezenței lemnului recoltat în mod ilegal și a produselor din acest tip de lemn pe piața internă.

2. Punerea în aplicare – situația actuală

2.1 Desemnarea autorităților competente

În conformitate cu articolul 7 alineatul (1), țările au obligația să desemneze autoritatea competentă sau autoritățile competente responsabile, în special, pentru efectuarea de controale la intervale regulate privind conformitatea operatorilor cu EUTR în temeiul articolului 4 din EUTR (interdicția) și al articolului 6 din EUTR coroborat cu articolul 5 din Regulamentul de punere în aplicare privind sistemul due diligence și organizațiile de monitorizare („obligații de «due diligence»”). Toate țările care au transmis rapoarte, precum și Liechtenstein și Islanda, au oferit detalii cu privire la autoritățile competente desemnate[8]. Structurile instituționale,

[5] Articolul 5 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 607/2012 al Comisiei din 6 iulie 2012 privind normele detaliate referitoare la sistemul due diligence și la frecvența și natura controalelor privind organizațiile de monitorizare prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 995/2010 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a obligațiilor care revin operatorilor care introduc pe piață lemn și produse din lemn (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 177, 7.7.2012, p. 16–18, denumit în continuare „Regulamentul de punere în aplicare privind sistemul due diligence și organizațiile de monitorizare”.

[6] Articolul 20 din EUTR a fost modificat prin articolul 8 din Regulamentul (UE) 2019/1010 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 iunie 2019 privind alinierea obligațiilor de raportare în domeniul legislației legate de mediu și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 166/2006 și (UE) nr. 995/2010 ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Directivelor 2002/49/CE, 2004/35/CE, 2007/2/CE, 2009/147/CE și 2010/63/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, a Regulamentelor (CE) nr. 338/97 și (CE) nr. 2173/2005 ale Consiliului și a Directivei 86/278/CEE a Consiliului (Text cu relevanță pentru SEE), JO L 170, 25.6.2019, p. 115–127. Acesta a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2020. Rapoartele statelor membre acoperă în prezent un an calendaristic. Prin urmare, unele state membre au ales să raporteze cu privire la cei doi ani calendaristici 2017 și 2018, și nu la perioada martie 2017 – februarie 2019.

[7] Islanda și Liechtenstein nu au transmis rapoarte.

[8] A se vedea http://ec.europa.eu/environment/forests/pdf/list_competent_authorities_eutr.pdf.

competențele juridice și statutul autorităților desemnate diferă de la o țară la alta din cauza diferitelor cadre juridice și instituționale ale acestora.

Conform rapoartelor, pentru lemnul importat, autoritățile naționale competente au responsabilitatea exclusivă de verificare a operatorilor în 18 țări; în ceea ce privește lemnul din producția internă, acest lucru este valabil în 11 țări. Responsabilitatea de a-i verifica pe operatori a fost delegată parțial sau integral autorităților regionale competente din 10 țări pentru lemnul din producția internă și celor din 7 țări pentru lemnul importat. În unele cazuri, alte autorități, precum autoritățile vamale și poliția, pot sprijini controalele.

2.2 Sancțiuni, astfel cum sunt definite în sistemele juridice naționale

În conformitate cu articolul 19 din EUTR, țările au obligația de a stabili norme privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării dispozițiilor EUTR; sancțiunile trebuie să fie eficace, proporționale și disuasive. De asemenea, țările trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste norme sunt puse în aplicare. Toate țările care au transmis rapoarte au oferit detalii cu privire la cadrul lor juridic.

Toate țările care au transmis rapoarte au furnizat informații cu privire la gama de sancțiuni pentru eventuale încălcări ale EUTR[9]. Se pot aplica atât sancțiuni administrative, cât și sancțiuni penale în 9 țări, doar sancțiuni de natură administrativă în 11 țări și doar sancțiuni de natură penală în 7 țări.

În 28 de țări, pot fi emise notificări privind măsurile de remediere sau alte măsuri similare (toate țările care transmit rapoarte, cu excepția Italiei) în cazul în care sunt detectate deficiențe. Acestea le permit operatorilor să își adapteze sistemul „due diligence" înainte de a fi supuși unui nou control. Acestea pot fi combinate cu măsuri provizorii, cum ar fi confiscarea lemnului sau interdicția de introducere pe piață.

29 de țări au furnizat detalii privind amenzile aplicabile în cazul încălcării EUTR; cuantumul acestora variază de la 50 EUR la o valoare nelimitată (a se vedea figura 1). Cele mai mari amenzi raportate sunt cele legate de interdicția introducerii pe piața UE a lemnului recoltat în mod ilegal și a produselor din lemn derivate din acesta:

- până la 100 000 EUR: Austria, Bulgaria, Croația, Grecia, Italia, Lituania, Malta, Portugalia, România, Slovenia și Ungaria;
- până la 1 000 000 EUR: Cehia, Franța, Irlanda, Italia, Letonia, Luxemburg, Polonia, Slovacia, Spania și Țările de Jos;
- peste 1 000 000 EUR: Belgia, Estonia.

Danemarca, Finlanda și Suedia au raportat că nu au o limită stabilită. De asemenea, nu există un plafon superior pentru amenzile penale aplicabile în Germania (încălcări ale interdicției) și în Regatul Unit (încălcări ale interdicției sau ale obligațiilor de „due diligence").

Confiscarea lemnului sau a produsului (produselor) din lemn a fost raportată ca o potențială sancțiune de 23 de țări, în timp ce 17 țări pot suspenda autorizația de comercializare.

[9] În cazul în care aceste informații nu au fost incluse în raportul național, s-au solicitat informații suplimentare autorităților naționale.

Încălcările EUTR se pedepsesc cu închisoarea în 17 țări, cea mai lungă pedeapsă maximă potențială fiind de 10 ani (Grecia).

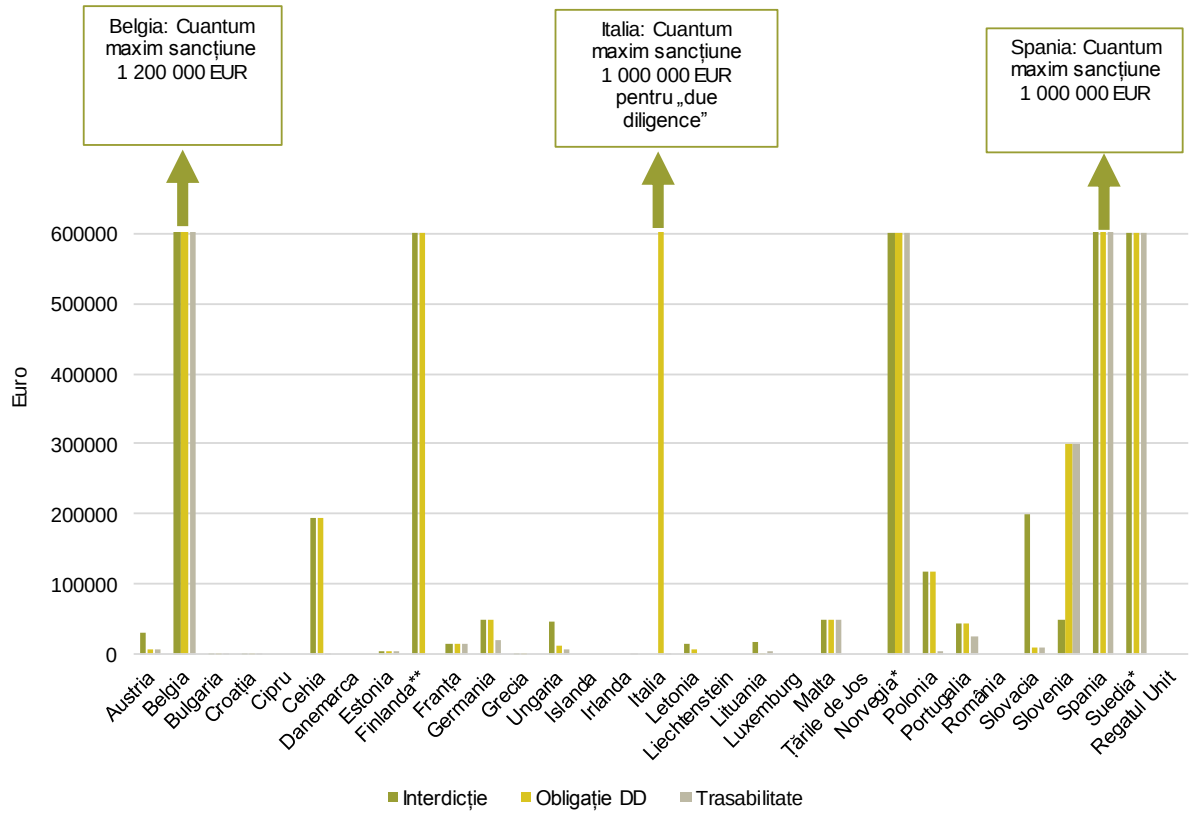

Figura 1: Sancțiunile **administrative** maxime impuse operatorilor ca urmare a încălcărilor legate de obligațiile de „due diligence”, de interdicția introducerii pe piață a lemnului recoltat ilegal și a produselor din lemn derivate din acesta și de obligația de trasabilitate de-a lungul întregului lanț de aprovizionare în conformitate cu EUTR, în cazul în care se specifică astfel. Islanda și Liechtenstein nu au transmis niciun raport național. Legendă: * = nu există o limită superioară pentru amenzile legate de încălcarea interdicției, a obligației de „due diligence” și a obligației de trasabilitate;** = nu există o limită superioară pentru amenzile aplicate pentru încălcarea interdicției și a obligației de „due diligence”.

Pentru majoritatea țărilor care au raportat cu privire la acte legislative comparabile (de exemplu, legi de punere în aplicare a Regulamentului FLEGT[10] sau a Regulamentului privind comerțul cu specii ale florei și faunei sălbatice[11]), amenzile prevăzute pentru încălcările EUTR sunt la un nivel similar cu cele aplicate pentru încălcările legislației comparabile.

2.3 Controale asupra operatorilor, a comercianților și a organizațiilor de monitorizare

2.3.1 Estimarea numărului de operatori

22 de țări au furnizat estimări privind numărul total de operatori (a se vedea tabelul 1). Este important de remarcat că, deși aceasta nu este o cerință a EUTR, unele țări le solicită

[10] Regulamentul (CE) nr. 2173/2005[11] din 20 decembrie 2005 privind instituirea unui regim de licențe FLEGT pentru importurile de lemn în Comunitatea Europeană.
[11] Regulamentul (CE) nr. 338/97 al Consiliului din 9 decembrie 1996 privind protecția speciilor faunei și florei sălbatice prin controlul comerțului cu acestea.

operatorilor să se înregistreze. În altele, estimările se bazează pe o varietate de surse (date vamale și alte baze de date sau registre naționale, inclusiv permise de exploatare forestieră). În plus, numărul de operatori depinde de dimensiunea industriei lemnului din fiecare țară și de structura sectorului său forestier. De asemenea, cifrele privind numărul de operatori nu sunt întotdeauna comparabile în mod direct, întrucât unele dintre estimări pot include numai operatori activi, în timp ce altele includ operatori care ar putea să nu mai fie activi. De asemenea, operatorii pot varia în ceea ce privește dimensiunea, nivelul riscului în lanțurile de aprovizionare, frecvența importurilor de lemn și cantitățile și valoarea lemnului importat.

Tabelul 1: Numărul total al operatorilor care introduc pe piața internă lemn din producția internă, lemn importat sau de ambele tipuri în cursul perioadei de raportare, pe țări (*țările care au transmis rapoarte pentru perioada martie 2017 – februarie 2019; celelalte țări au transmis rapoarte pentru perioada ianuarie 2017 - decembrie 2018).[Numerele redactate cu caractere cursive reprezintă estimări. Unele țări au raportat excluderea unor persoane fizice sau juridice din aceste estimări sau din numărul de operatori în sensul EUTR, din diverse motive].

Țara	Operatori interni	Operatori importatori	Operatori interni și importatori	Excluderi/Observații
Austria*	*140 000*	*7 000*	număr necunoscut	Un număr necunoscut de operatori interni au fost excluși întrucât proprietarii de păduri foarte mici nu au fost incluși în ancheta privind structura exploatațiilor agricole (acești proprietari de păduri nu au fost incluși în planul de control, însă toți proprietarii de păduri au făcut obiectul aplicării legislației în domeniul forestier, inclusiv a EUTR, de către inspectoratul forestier). Un număr neprecizat de operatori importatori excluși, deoarece nu dețineau un număr EORI și/sau un cod de TVA (aceste importuri nu sunt excluse în sine, ci sunt luate în considerare în abordarea bazată pe riscuri)
Belgia	*2 340*	*4 800*	număr necunoscut	Nu există informații detaliate cu privire la operatorii interni
Bulgaria*	*4 000*	număr necunoscut	număr necunoscut	Nu există un registru al operatorilor importatori
Croația	număr necunoscut	3 589	număr necunoscut	
Cipru	62	780	2	
Cehia*	*300 000*	*2 500*	număr necunoscut	
Danemarca*	*24 000*	3 889	(24 000)	„Practic” niciun operator intern nu este și operator importator, dar <1 % dintre operatorii importatori sunt, de asemenea, operatori interni
Estonia	*10 000*	*450*	1	20 de operatori interni excluși având în vedere volumul de lemn introdus pe piață sub un anumit prag
Finlanda	*350 000*	*2 000*	număr necunoscut	
Franța	*5 000*	*14 000*	număr necunoscut	
Germania	*2 000 000*	*27 000*	număr necunoscut	
Grecia*	*1 600*	1 228	număr necunoscut	Un număr neprecizat de operatori interni au fost excluși întrucât persoanele fizice care introduc lemn pe piață nu au fost luate în calcul.
Ungaria	*46 946*	*2 920*	246	
Islanda	Nu au fost transmise rapoarte naționale			
Irlanda*	număr necunoscut	*2 169*	număr necunoscut	Un număr neprecizat de operatori importatori au fost excluși întrucât persoanele fizice care introduc pe piață lemn nu au fost luate în calcul. Un număr neprecizat de operatori importatori au fost excluși deoarece au importat o singură dată într-o perioadă de 12 luni. Operatorii excluși pot face în continuare obiectul controalelor
Italia	număr necunoscut	30 210	număr necunoscut	Lista națională a operatorilor EUTR este încă în curs de elaborare
Letonia	*135 000*	400	număr necunoscut	Un număr neprecizat de operatori importatori au fost excluși, deoarece valoarea anuală a importurilor efectuate a fost sub un anumit prag (acești operatori pot face în continuare obiectul controalelor)
Liechtenstein	Nu au fost transmise rapoarte naționale			
Lituania	*17 000*	1 481	număr necunoscut	
Luxemburg	*400*	484	0	
Malta	0	*750*	0	

Țara	Operatori interni	Operatori importatori	Operatori interni și importatori	Excluderi/Observații
Țările de Jos	*100*	*4 900*	număr necunoscut	
Norvegia	120 000	5 500	număr necunoscut	
Polonia	număr necunoscut	*8 000*	număr necunoscut	
Portugalia	*1 056*	*4 144*	număr neprecizat	Înregistrarea este obligatorie pentru operatori. Actualul sistem de înregistrare nu clasifică în mod oficial operatorii ca fiind interni sau importatori, deși această opțiune va fi disponibilă în curând. Între timp, estimările se bazează pe clasificarea economică a societății și pe tipul de produs comercializat
România*	*3 700*	*161*	număr neprecizat	
Slovacia	număr necunoscut	2 550	număr necunoscut	
Slovenia	număr necunoscut	2 124	număr neprecizat	Fiecare proprietar de pădure care comercializează lemn devine „operator”. Având în vedere numărul de proprietari de păduri, numărul total al operatorilor interni nu a putut fi estimat. 428 de operatori importatori au fost excluși întrucât persoanele fizice care introduc lemn pe piață nu au fost luate în calcul; 670 de operatori importatori au fost excluși întrucât erau importatori străini
Spania*	*800*	*6 000*	număr neprecizat	O serie de operatori au indicat acest lucru prin intermediul declarațiilor pe propria răspundere pe care le depun [trebuie să le depună]
Suedia*	880	4 473	10	Număr necunoscut de operatori interni excluși dacă recolta a constituit o doborâre a unei suprafețe mai mici de 0,5 hectare sau o răritură. 6 100 de operatori importatori au fost excluși întrucât persoanele fizice care introduc pe piață lemn nu au fost luate în calcul, și nici societățile cu răspundere limitată, societățile în comandită simplă și societățile comerciale
Regatul Unit*	număr necunoscut	*6 000*	număr necunoscut	Un număr neprecizat de operatori importatori au fost excluși întrucât persoanele fizice care introduc pe piață lemn nu au fost luate în calcul

2.3.2 Planuri de controale asupra operatorilor și comercianților

În conformitate cu articolul 10 din EUTR, țările au obligația să întocmească planuri pentru controale și să le revizuiască periodic, urmând o abordare bazată pe riscuri, cu flexibilitatea de a desfășura controale suplimentare ca reacție la noi informații, cum ar fi suspiciuni motivate[12]. De asemenea, țările trebuie să țină evidența acestor controale (articolul 11). Toate țările au confirmat că au fost instituite astfel de planuri. În plus, majoritatea țărilor respondente au raportat că țin evidența controalelor efectuate asupra comercianților (28) și a organizațiilor de monitorizare (16).

Planurile de control asupra operatorilor se bazează, în principal, pe informații provenind din registrele de date vamale și registrele naționale ale operatorilor sau proprietarilor de păduri. Toate țările, atunci când își elaborează planurile pentru controale bazate pe riscuri, iau în considerare o serie de criterii de risc, inclusiv – printre altele – țara de recoltare, produsul, specia și suspiciunile unor părți terțe (a se vedea figura 2).

[12] Toate informațiile relevante în ceea ce privește nerespectarea EUTR – și susținute de dovezi sau elemente justificative – care sunt aduse la cunoștința unei autorități competente.

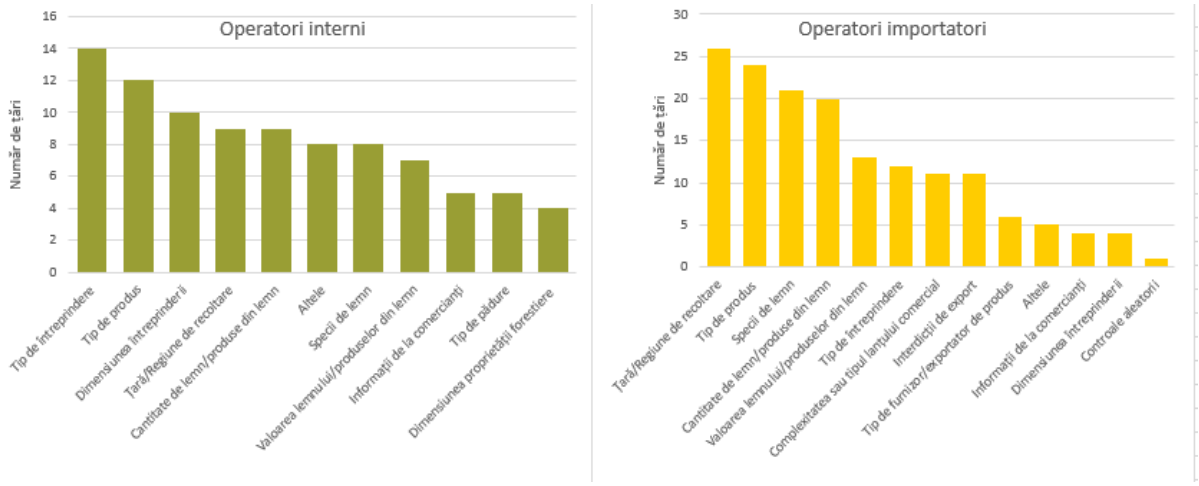

Figura 2: Criterii de risc luate în considerare de țări la planificarea controalelor, în funcție de numărul de țări care le utilizează în planificarea lor bazată pe riscuri, pentru controalele efectuate asupra operatorilor interni și asupra operatorilor importatori.

2.3.3 Controale asupra operatorilor

În perioada martie 2017 – februarie 2019, autoritățile competente au efectuat 17 280 de controale asupra operatorilor care introduc pe piață lemn din producția internă și 3 976 de controale asupra operatorilor care introduc pe piață lemn importat.

Pentru lemnul din producția internă, 16 țări au realizat 80 % sau o proporție mai mare din controalele pe care le planificaseră, iar pentru lemnul importat, 21 de țări au realizat controalele respective (a se vedea anexa A la raport).

Numărul de controale asupra operatorilor care desfășoară activități legate de lemnul din producția internă a variat semnificativ de la o țară la alta, unele țări raportând efectuarea a mii de controale, iar altele raportând efectuarea unui număr limitat de controale sau neefectuarea niciunui control. În unele țări, controalele în temeiul EUTR sunt integrate ca parte a controalelor efectuate de autoritățile responsabile de gestionarea pădurilor. În aceste cazuri, țările au raportat în mod diferit cu privire la numărul de controale (de exemplu, Germania nu a raportat niciun fel de planuri sau număr de controale, deși a raportat o serie de sancțiuni aplicate). Belgia, Croația, Danemarca, Letonia, Malta, Regatul Unit și Țările de Jos nu au efectuat controale asupra operatorilor în ceea ce privește lemnul din producția internă, menționând o serie de motive, inclusiv o producție internă limitată.

2.3.4 Controale asupra comercianților

Un număr de 23 de țări au controlat în total 2 333 de comercianți și respectarea de către aceștia a obligației de trasabilitate, numărul de controale variind de la 1 (Belgia și Slovacia) la 683 (Bulgaria).

2.3.5 Suspiciuni motivate

În conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din EUTR, în plus față de controalele efectuate în conformitate cu planurile bazate pe riscuri, se pot efectua controale atunci când o autoritate

competentă se află în posesia unor informații relevante, inclusiv pe baza unor suspiciuni motivate ale unor părți terțe, cu privire la respectarea dispozițiilor EUTR de către un operator. Optsprezece țări au raportat că au primit sesizări cu suspiciuni motivate cu privire la operatori, în principal din partea organizațiilor neguvernamentale (ONG-uri) și a vămilor (a se vedea figura 3). Dintre cei 289 de operatori identificați, 282 (98 %) au fost verificați, iar în 73 de cazuri au fost puse în aplicare măsuri de executare (aproximativ 26 %). În unele cazuri, controalele erau încă în desfășurare la momentul raportării.

De asemenea, 3 țări au primit sesizări cu suspiciuni motivate în ceea ce privește comercianții din partea ONG-urilor și a cetățenilor. Cele 214 sesizări primite au implicat 188 de comercianți, toți aceștia fiind verificați (100 %) și fiind aplicate 165 de sancțiuni.

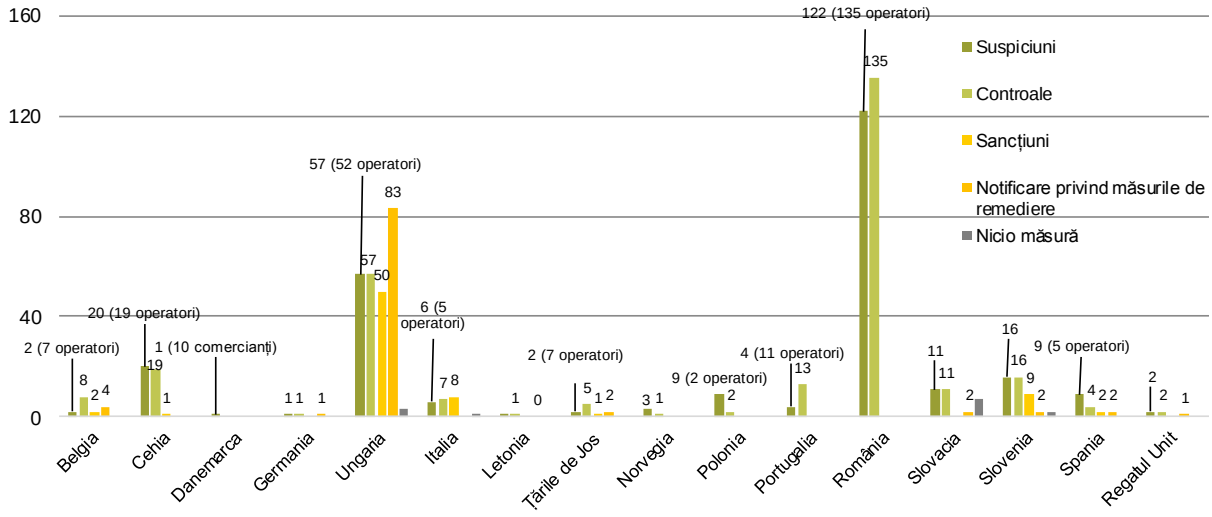

Figura 3: Țările care au primit sesizări ale unor suspiciuni motivate cu privire la operatori în perioada de raportare, inclusiv controalele ulterioare și măsurile de executare (Austria, Bulgaria, Cehia, Danemarca, Grecia, Irlanda, Regatul Unit, România, Spania și Suedia au raportat pentru perioada martie 2017-februarie 2019; celelalte țări au transmis rapoarte pentru perioada ianuarie 2017-decembrie 2018).Islanda și Liechtenstein nu au prezentat niciun raport național.

2.3.6 Măsuri de executare rezultate în urma controalelor

În total, au fost identificate 2 273 de încălcări; 1 552 de încălcări privind lemnul din producția internă, 700 privind lemnul importat, și 21 privind lemnul de proveniență nespecificată. Majoritatea încălcărilor care au implicat lemn din producția internă au vizat introducerea pe piață a lemnului recoltat ilegal (1 228), în timp ce majoritatea încălcărilor care au implicat lemn importat au constituit încălcări ale cerințelor de „due diligence” (390).

Din totalul de 2 450 de măsuri de asigurare a respectării legislației, majoritatea (1 665) au fost aplicate în cazul lemnului din producția internă, 762 în cazul lemnului importat, iar 23 în cazul lemnului de proveniență nespecificată (figura 4).

În ceea ce privește lemnul din producția internă, au fost aplicate 488 de amenzi administrative, 231 de notificări privind măsurile de remediere, 23 de suspendări, 6 confiscări și 911 „alte sancțiuni”. În ceea ce privește lemnul importat, majoritatea măsurilor de asigurare

a respectării legislației au fost notificări privind măsurile de remediere (412) și amenzi administrative (272); De asemenea, au fost aplicate 6 confiscări, 4 suspendări ale schimburilor comerciale și 61 „alte sancțiuni”. În perioada respectivă, au fost soluționate 13 cauze în instanță (11 cu privire la lemnul importat, 2 – la lemnul din producția internă).

Problemele legate de asigurarea trasabilității de către comercianți a lemnului din producția internă au condus la 422 de notificări privind măsurile de remediere, 206 amenzi administrative, 58 de confiscări, 92 de suspendări ale schimburilor comerciale și 20 de alte măsuri de executare aplicate comercianților. În ceea ce privește lemnul importat, au fost aplicate comercianților 1 notificare privind măsurile de remediere, 32 de amenzi administrative și 3 confiscări, 17 suspendări ale schimburilor comerciale și alte 2 măsuri de executare. În cazul a 121 de notificări privind măsurile de remediere și a 27 de sancțiuni, nu s-a stabilit dacă lemnul era importat sau făcea parte din producția internă.

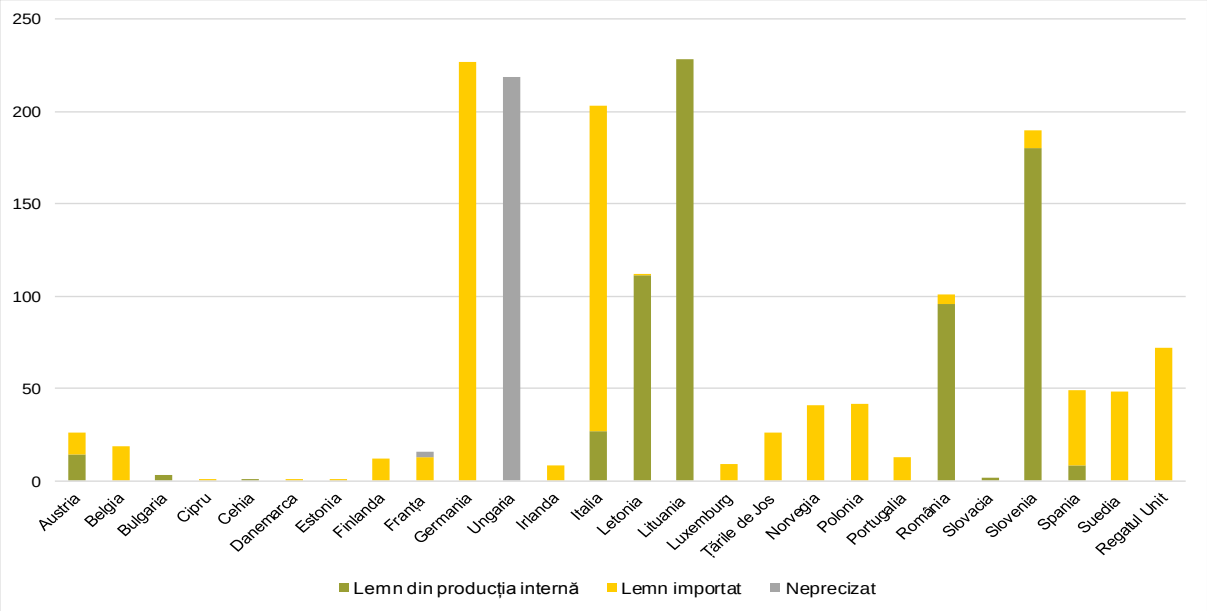

Figura 4: Numărul total al măsurilor de executare luate împotriva operatorilor în perioada de raportare, pe țări, pentru țările care au raportat luarea de măsuri (Austria, Bulgaria, Cehia, Danemarca, Grecia, Irlanda, Regatul Unit, România, Spania și Suedia au transmis rapoarte pentru perioada martie 2017 – februarie 2019; celelalte țări au transmis rapoarte pentru perioada ianuarie 2017-decembrie 2018).Din numărul total se exclud 804 cazuri privind lemnul din producția internă care au fost înaintate poliției și cazurile în derulare privind lemnul importat (Letonia), precum și 26 de cazuri privind lemnul importat pentru care s-a primit un avertisment verbal, fără a se lua deocamdată alte măsuri (Malta).Islanda și Liechtenstein nu au transmis niciun raport național.

2.3.7 Controale asupra organizațiilor de monitorizare

În conformitate cu articolul 8 alineatul (4) din EUTR și cu articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare privind sistemul „due diligence” și organizațiile de monitorizare, autoritățile competente ar trebui să verifice organizațiile de monitorizare înregistrate în țara lor cel puțin o dată la doi ani. Până la sfârșitul perioadei de raportare (februarie 2019), în UE[13] au fost recunoscute 13 organizații de monitorizare.

Germania, Italia, Letonia și Regatul Unit au verificat toate organizațiile de monitorizare cu sediul principal în țările lor. Franța și Țările de Jos, unde au sediul principal două organizații

[13] http://ec.europa.eu/environment/forests/pdf/List_of_recognised_MOs.pdf.

de monitorizare, a verificat câte o organizație. Estonia și Spania, cu câte o organizație de monitorizare înregistrată, nu au raportat efectuarea niciunui control asupra acestora. Estonia a luat act de faptul că operatorii nu utilizau serviciile organizațiilor de monitorizare, iar Spania a declarat că organizația de monitorizare din țara sa nu acționa în această calitate. Niciunul dintre controale nu a condus la o notificare adresată Comisiei cu privire la aspecte care ar putea duce la retragerea recunoașterii ca organizație de monitorizare.

2.4 Acordurile de parteneriat voluntar (APV) FLEGT – contribuția la punerea în aplicare și asigurarea respectării EUTR

Începând cu 2003, când a fost adoptat planul de acțiune FLEGT, au fost ratificate șapte acorduri de parteneriat voluntar (Camerun, Ghana, Indonezia, Liberia, Republica Centrafricană, Republica Congo și Vietnam) și două acorduri de parteneriat voluntar au fost parafate (Guyana și Honduras). În prezent, se desfășoară negocieri cu șase țări (Côte d'Ivoire, Republica Democratică Congo, Gabon, Laos, Thailanda, Malaysia). Indonezia este singura țară care acordă licențe FLEGT. Aceasta a început să elibereze licențe la 15 noiembrie 2016[14].

Datorată proceselor APV în derulare, 10 țări au observat o simplificare a respectării EUTR. În plus, o țară a raportat că aceste procese au dus la reducerea numărului de controale. Cu toate acestea, la momentul raportării, 16 țări au luat act de faptul că nu au existat constatări fiabile privind oportunitatea și modalitatea în care acordurile de parteneriat voluntar contribuiau la punerea în aplicare și asigurarea respectării EUTR.

În ceea ce privește contribuția la punerea în aplicare și asigurarea respectării EUTR, evaluările țărilor în ceea ce privește potențiala relevanță a diferitor procese APV (atât acorduri încheiate, cât și în curs de negociere) au variat considerabil, în funcție de diferitele niveluri de expunere comercială. Indonezia, Vietnam, Camerun și Malaysia se numără printre procesele APV cel mai adesea considerate ca având o relevanță majoră sau medie. Pe de altă parte, potențiala relevanță a APV cu Guyana, Honduras, Laos și Liberia, în cea mai mare parte, a fost percepută ca fiind scăzută. Există unele excepții – de exemplu, un acord de parteneriat voluntar cu potențial ridicat de relevanță doar pentru una sau două țări.

Autoritățile competente au identificat alte câteva țări care nu sunt angajate într-un proces APV ca reprezentând priorități pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării EUTR, printre care Ucraina, Federația Rusă, China, Brazilia, Belarus, Myanmar și Serbia.

2.5 Cooperarea cu privire la punerea în aplicare și asigurarea respectării EUTR

Articolul 12 din EUTR încurajează cooperarea pentru a asigura conformitatea cu EUTR și schimbul de informații cu privire la deficiențele grave constatate în timpul controalelor și la sancțiunile care au fost impuse la nivel național. Un număr de 27 de țări au raportat colaborarea cu agenții naționale în vederea schimbului de informații sau a coordonării unor controale comune, în special cu autoritățile vamale sau agențiile fiscale, autoritățile CITES și poliția sau alte agenții de aplicarea a legii.

[14] Regulamentul delegat (UE) 2016/1387 al Comisiei din 9 iunie 2016 de modificare a anexelor I și III la Regulamentul (CE) nr. 2173/2005 al Consiliului în urma unui acord de parteneriat voluntar cu Indonezia privind un regim de licențe FLEGT pentru importurile de lemn în Uniunea Europeană, C/2016/3438, JO L 223, 18.8.2016, p. 1–9.

În plus, 25 țări au raportat colaborarea cu alte autorități competente și cu alte instituții ale UE. Aceasta s-au referit în principal la participarea la reuniunile grupului de experți EUTR-FLEGT, utilizarea platformei online a autorităților competente EUTR-FLEGT gestionată de Comisie, colaborarea cu Comisia și participarea la cooperarea din zona Mării Nordice și a Mării Baltice.

Un număr de 16 țări au raportat că fac schimb de informații cu instituții din țări din afara UE, în special din Statele Unite, precum și cu ONG-uri.

2.6 Resursele disponibile pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării EUTR

Resursele umane și financiare puse la dispoziția autorităților competente pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării EUTR au variat considerabil de la o țară la alta, deși resursele raportate sunt dificil de comparat din cauza nivelurilor variabile de detalii furnizate de țări. Resursele umane combinate au variat de la doar o optime (0,125) dintr-un echivalent normă întreagă (ENI) la 20 ENI[15] pentru lemnul importat și pentru lemnul din producția internă, deși personalul de bază este sprijinit de resurse umane suplimentare într-o serie de țări. Resursele financiare disponibile variază foarte mult, deoarece bugetele par extrem de limitate în unele țări. Zece țări au raportat că nu s-a alocat un buget specific pentru punerea în aplicare și asigurarea respectării EUTR; nu este clar care dintre aceste țări nu au obligația să respecte o limită superioară specifică și căror țări nu li s-a alocat niciun buget specific.

3. Asistența tehnică acordată operatorilor și dezvoltarea capacităților acestora

Pe parcursul perioadei de raportare, 24 de țări au furnizat operatorilor asistență și formare, în special prin cursuri, conferințe sau seminarii, urmate de furnizarea de informații online. Tipul de formare cel mai frecvent raportat a fost furnizarea de informații privind obligațiile operatorilor în temeiul EUTR (24 de țări), urmată de furnizarea de orientări specifice cu privire la modul de punere în aplicare a unui sistem „due diligence” (20 de țări) și orientări privind procesul de control al punerii în aplicare a obligațiilor în temeiul regulamentului (16 țări).Patru țări au raportat că nu au desfășurat activități de formare pentru operatori în perioada de raportare.

Numărul raportat de operatori care au beneficiat de activitățile de formare menționate a variat de la o țară la alta, de la 7 (Cipru) la 4 000 (Germania). Proporția operatorilor care au beneficiat de formare, din categoria microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii (IMM-uri), a variat între zero (Cipru, Germania, Grecia, Norvegia și România) și 100 % (Cehia, Danemarca, Italia și Suedia); în medie, IMM-urile au reprezentat 59 % dintre operatorii care au beneficiat de formare (pentru țările care au furnizat cifre detaliate referitoare la operatorii care au beneficiat de formare).

4. Concluzii

Acest al treilea raport privind punerea în aplicare a EUTR relevă faptul că s-au înregistrat progrese după șase ani de la aplicarea sa. Toate țările respectă cerințele formale prevăzute de EUTR. În perioada de raportare, numărul de controale efectuate asupra operatorilor interni a rămas aproape identic comparativ cu perioada precedentă, în timp ce numărul controalelor

[15] Este posibil ca numărul relativ mare de membri ai personalului raportat de Italia și Letonia și, eventual, de alte state, să se bazeze pe includerea personalului vamal sau a inspectorilor forestieri în general.

asupra operatorilor importatori a crescut. În general, numărul sancțiunilor aplicate pentru încălcările EUTR ca procent din numărul total de controale efectuate a scăzut.

În pofida progreselor înregistrate, sunt necesare eforturi susținute pentru a asigura aplicarea uniformă și eficace a EUTR în toate țările. Punerea în aplicare neuniformă poate avea implicații potențiale în ceea ce privește atât eficacitatea legislației, cât și asigurarea unor condiții de concurență echitabile pentru operatorii de pe piață. În mai multe țări, numărul de controale a rămas relativ redus în comparație cu numărul de operatori, și nu este cert dacă un număr atât de mic de controale poate avea un efect cu adevărat disuasiv la nivelul întregii industrii. În plus, trebuie depuse eforturi suplimentare pentru a se asigura că domeniul de aplicare și calitatea controalelor efectuate reflectă o abordare mai coerentă la nivelul întregii UE.

Deși s-au înregistrat progrese în unele țări, adesea, nivelul actual al capacității tehnice și al resurselor (atât umane, cât și financiare) alocate autorităților competente nu corespunde nevoilor și trebuie să fie consolidat în majoritatea statelor membre pentru a spori numărul și calitatea verificărilor de conformitate.

Pe baza experienței acumulate de statele membre, dovezile privind modul în care acordurile de parteneriat voluntar contribuie la punerea în aplicare a EUTR sunt limitate.